

Gràcia Vilarrodà i Diumenge, "Gracieta de Cal Xec", Molló

1. I a la pla - na d'Em por - dà s'hi re - cull molt bo - na a - nya - da; — n'hi ha un ro - se - ret de
ro - se - ret de flors car - re - gat de ro - ses blan ques; — al ma - tí ti - ra a po -
6 tí ti - ra a po - nent, a les nou la ma - ri - na - da; — i al mi(g) - di - a vent de
flors car - re - gat de ro - ses blan - ques. Lan - tu - ri - la - rí - la - ri -
nent, a les nou la ma - ri - na - da.
baix, i a la tar - da tra - mun - ta - na.
10 1. 2.
ró, lan - tu - ri - la - rí - la - ri - rai - na. 2. N'hi ha un
3. I al ma -

Matinet me'n llevo(c)jo, matinet a punta d'alba;
me'n vaig a la vora del foc a conversar amb la criada;
les paraules que li dic: -Criada, per què no et cases?
-Casada podria ser, però el teu amor jo esperava;
ser casada amb un hereu, ser jove de bona casa.
I ara l'ofici del trigairot en a mi no m'agrada gaire;
amb els esclops desganxolats, la meitat del temps descalços.
Passa una pedregada a l'estiu, ja se'ns ha emportat l'anyada,
i a demés de tot això, de què farem de la mainada?
-Els hi comprarem un cistellet, tindran la vida gu(a)nyada;
se n'iran pel mont enllà, trobaran pareies que llauren.
-I agon van aquests noiets, i agon va aquesta mainada?
S'ho deuen (ha)ver gastat tot del seu pare i la se(u) mare.
Se'ls hi deuen (ha)ver gastat tot pels saraus i les ballades.